

VINERI.
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTE

ROMÂNULU

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Diretorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

12 IULIU 1863.

ANULU VII.

LUMINÉZĂ-TE
SI VEI FI

Abonarea pentru districtu pe anu... 153 lei
Séce lune 76
Trei lune 38

Abonamentele incepă la 1 și 16 ale fie cărui luna
Ele se facă în districte la corespondință dia-
riului și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne

comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțiile postale și la agențele

de abonare, pe trimestru 10 florini argintă va-

lună austriacă.

te, și nu va sili guvernele la me-
sure mai energice?

Si ecă între altele ce mai res-
ponde ministrul Englez, Comitele

Russell.

„Onorab. meu amic sătăiesce
deplina apărere dictind că atunci pa-
cea este asicurată.“ Si comitele Rus-
sell aduce de exemplu cele întâmpilate
la 1792. Pitt dicea, în Februarie, că
pacea este asicurată. La Novembrie tot în
acelui an lordul Grenvill dicea:

„Se facă ce voru voi cele-lalte pu-
teri, noi nu ne vomu misca. Si trei
lune după aceea-a fostu silitu se sus-
tiă naintea Parlamentului unu res-
belu care trebia se dănuiescă doue
deci de ani. Apărirea daru și neac-
tuine nu potu totu dăuna se previuă
resbelu.“

Prin urmare si ministrul si prac-
tica ne spună că cu totu dorința ce
ar avea u națiunea d'a se apără d'a
sta neutră, vinu impregurări in cari
este silită sau se abdice, sau se iea u
parte apivă; și totul ne dă dreptu
a crede că Englera nu va mai pută
sta in facia Poloniei cu braciele incri-
cișate. — Rusia, adăose comitele Rus-
sell, animată de apărirea noastră ar
merge nainte pînă la sterminarea Po-
lonilor. Francia, si este probabilă că
insă-si Austria, s'ar opune, si resbe-
lul, si anca unu resbelu europeanu,
ar deveni peste putină d'a se nătura.
S'atunci opinionea publică s'ar scula
s'ar sili pe Englera d'a ezi din e-
goista si neomenosie ie isolare. N'am
daru încredere in politica de apăriere.“

Astă-felu daru, chiaru in casulă
celu mai reu si pentru Polonia si pen-
tru noi, totu vomu căstiga multu, si ei
si noi. El, căci voru avè unu locu alu
loru pe care se pôta pune piciorul
spră a merge nainte, u Cameră, unu
Ministeriu, u administrațione a loru
si libertatea Pressei, prin care voru
pută reconstituui naționalitatea loru și-i
voru da mișlocele prin cari se pôta
redobindu mișcare, idei, vietă, spre a
merge apoi cu târja spre deplina re-
constituire, redobindre a Poloniei in-
trege si independiente. Si pin' atuhi,
totu vomu si despărțiti de Russia prin
tr'u Cameră si unu ministeriu polonu,
si prin urmare si printru' armata,
ceo ce vede ori cine ca este unu
mare avantaju pentru noi. Pe lingă
acestu mare folosu, mai avem si spe-
rația ca pote Camera si ministeriu
polonu voru protesta celu mai pucinu,
si voru declara ca pe nedreptu este
aneasat Polonie u cōstă a vecinei
sale, România.

„Ce vomu face, disso elu, dacă
Russia ar refusa formale propunerile
nostre? Pută-vomu, făr'a compromite
si renumele si pozițione noastre in Eu-
ropa, se priimim acelu refus?“

Eacă daru că se confiră o-

piunchea noastră că iudata ce Englera a

făcutu acele note, il vine forte cu greu

a se irage 'napo'. Avem insă se

invețamai multu. Eacă ce mai dise

comitele Grey:

„Se presupunem, din contra, că Ru-
sia se declară gata a se conforma pro-
punerile nostre si ne invită a căuta
cu dinsa mișlocele practice. In ce greu-
tati anu intra atunci! Pe ce base vomu
pută face acea organizare? Sistema de
la 1815 nu era praticabile. Rusia e-
ra si este in neputință a da o consti-
tuțione Poloniei. S'apoi dacă nego-
țiile se voru prelungi septembrie si
lune far'a aduce unu rezultatu pentru
Polonia, nu se va rescula ore opinio-
ne publică si 'n Francia si 'n Engli-

mai adese ori eandu nefericirea lo-
vesce pe cineva. În primele dile, din
contra, președintele se arăta d'u fer-
mitate admirabile, si, pe cătu d-na de

Guilbert fu in pericol, elu nu părasi

căpetinu' seū. Comprimindu totu du-

rerile sfâșiatrice ce simpă, totu ama-

rele durei, turmentele neaușite, conser-

vă in afară, pe figură, u dulce se-

ninetate, u linisce aparinte cari fă-

cură se creșă pe acel cari, neapro-

fundău nimicu, nu judecă decătu după

vedere, că astu sociu alu căru susțe-

era in preda tutur torturelor, era

u ființă egoistă si rece, lipsită d'ori

ce simpăibilitate, neprincipindu că lacri-

mele ce acestu omu nu versase il că-

dusceră totu una căte una pe animă

grele si ardetorie ca plumbul topit.

Pucinu căte pucinu, insă, — căci

timpuș, desigur nu sterge cu totul su-

venirea nefericirii, are celu pucinu a-

vantajul d'a o micșiora, — pucinu

căte pucinu, qicem, starea d-nei de

Guilbert, mulțamită ingrijirilor de cari

era inconjurată, se năbunelătă cumu se întâmplă,

OȘOIU, moșie a Statului, s'a dată
de către călugări străini, suptu nume
de schimbă, d-lui Vornicul N. Do-
can. Această spoliare a averilor Stu-
tului s'a făcută, în contra legilor și a
ordinanțelor de către unu tribunale,
care anca a recunoscută prin actu ju-
decătorescu pe călugări străini PRO-
PRIETARI DE VECI ai averilor ro-
mâne.

Ministerul scie, și confirmă prin
tăcerea sa, spoliarea averilor Statului
și dreptul datu călugărilor străini de
proprietari de veci al averilor națiunii
române. Cine dă Moșia cea mică este
invederău că va da și moșia cea mare.

1863 Iuliu 4, Dărmonești.

Domnule redactore.

Bine-voiți a insera în stimabilele
d-vostre diariu, spre cunoștința guver-
nului și a țerei intregi, că dispozițiu-
nea ce s'a luată de către aginții în-
sărcinări cu implinirea impositelor din
Plasa Riurilor județul Muscelu, este
darea in judecată a ori-cărui indiviu
ce ar cudea se refuse plata loru.

Acăstă dispozițione s'a văduțu mai
anțu in ordinea No. 6994 dată con-
silului Dărmonești de către d. supre-
fectu alu menționatei plăși, și in urmă
prin aplicarea iei asupra sup-serisului
ce, din nenorocire suntu domiciliatū
in acăstă plasă.

Domnule redactoriu, spre sciința
publicului, a guvernului și d-vostre,
viu și declaru că totu culpa mea, de
se va pute numi culpă, se resuma in
refusul, simplu și curatū, d'a plăti im-
positele ce suntu nevotate de corpul
legislativu, singurul numai competente
d'a stabili impositele după art. 25 alu
Convențiunii ce este basea fundamen-
tale a constituționi, noastre. Cu acestu
refusu datu in virtutea art. 6 din ca-
pitul II alu legii pentru urmări, ce
este investită cu totu formalitățile ce-
rute spre a-și avea autoritatea, adică
este aprobată și sancționată, și in vir-

REVISTA POLITICA.

BUCHURESCI, 11/23 Cuptoru.

Stăruimă a susțină că cestiușa po-
lonă, ori prin ce faze ar trece și ori

cumu se va închiia, adică prin res-
belu sau chiaru prin simpla interveni-
re diplomatică, este de mare insemen-
tate politică pentru noi. Acăstă inter-
esu este atât de mare, și prin ur-
mare atât de 'nvederău in cătu n'a-

va remană nehnă, consternarea deveni-
generale. In strate, in porțele case-
loru, in mijdu-locul piătelor publice

pretutindine nu se vorbia decătu d'astă
catastrofă. Totu lumea căuta a devina
cauza, fiu care espunea in diferite mo-
duri lucrul. Din coincidența fapte-
loru emise, ajunseseră a crede mai an-
tuțu incetu, apoi a spune in gura mare
ca d-șiora Legai era singura cauza a
mortii lui Leon. Astu scomotu, care

avea ore care aparțină de probabilită-
tate, circulă din gură in gură, crescă,
și luă portiuni colosalu și rădică contia
actrici indinore publică. La amur-
gul serii, scomote stranie circulațu in
tote pările. Grămadă se formațiici
cold, și in mulțime s'auchia murmur, cu-
vinte pline de mărtă.

— E u miserabile, diceadu nescu
voi invederău iritate.

— Da, respuudea altele, este u

blăstemă, se scăpă de ea s'o
uicidem!

Si indată pe strate, in giurul lo-
ciușilor actrici, grămadările devenină

pe jumătate capul sfără-

matu in trei locuri este perduțu și ce

mama, din cauza lesiunii creierilor,

mai numeroșe, se scăpă și in lini-

venu' trebuință de cătu de 5, 6 linio-
spre a-lu vedea oră cine nu va fi or-
bitu de vr'u patimă sau unu intercesu
ore care, străinu intereselor României.

Polonia este întru Rusia și Ro-
mânia. Astu-felu daru, chiaru dacă re-
voluționea cea sângerăsă s'ar sfîrși d'u
camu data pe calea diplomatică, telu
ea nu va pute si sfîrșita de cătu re-
constituindu-se, celu mai pucinu ast-
felu precum a fostu la 1815, cându
coalitionea imperatorilor resturnă pe
Napoleone I; neputindu daru se ne in-
domiu de Franchia care, cumu a disu
in camera Lordilor Comitele Russell,
„a fostu totu dăuna simpatică Poloni-
loru“, avem si se ne sillu a căuta,
treptu și cătu ne va fi cu putină, se
petrundeu viitorul in ce privesce

pe Englera, pe Austria, pe Russia și
pe Italia. Pe lingă ce reportărău des-
pre Englera in numerile trecute este de
neapăratu se mai punem aci căte-va
cuvinte din cele disu in camera Lor-
dilor, in sedința de la 13. Iuliu.

Scimă că Comitele Grey a comba-
tău' ministerul in privința interveni-
rii sale diplomatice s'a susținutu po-
litica apărării. Unde insă din cuvin-
tele sale ne potu folosi forte pentru a
n: lumina asupra situaționi.

„Ce vomu face, disso elu, dacă
Russia ar refusa formale propunerile
nostre? Pută-vomu, făr'a compromite
si renumele si pozițione noastre in Eu-
ropa, se priimim acelu refus?“

Eacă daru că se confiră o-
piunchea noastră că iudata ce Englera a

făcutu acele note, il vine forte cu greu

a se irage 'napo'. Avem insă se

invețamai multu. Eacă ce mai dise

comitele Grey:

„Se presupunem, din contra, că Ru-
sia se declară gata a se conforma pro-
punerile nostre si ne invită a căuta
cu dinsa mișlocele practice. In ce greu-
tati anu intra atunci! Pe ce base vomu
pută face acea organizare? Sistema de
la 1815 nu era praticabile. Rusia e-
ra si este in neputință a da o consti-
tuțione Poloniei. S'apoi dacă nego-
țiile se voru prelungi septembrie si
lune far'a aduce unu rezultatu pentru
Polonia, nu se va rescula ore opinio-
ne publică si 'n Francia si 'n Engli-

crede lui, n'ai de ce te teme, respu-
se proprietariul.

Daru lucrurile mele?

— Ti le voiu trămite.

D-ra Legai urmă pe Paulu, tre-
cură peste zidu și Paulu trase scara de
cea-lătă parte. Abia treceseră și
ușile ospelul fura sfărămate. Mul-
țimea înundă casa, daru negăsindu pe
acea-a pe carevoia, după ce o cătu in
tote camerele, se risipi murmurăndu.

A doua dì acelu-asi popor urma,
tristu și desolat, cortegiul mortuaru
alu lui Leon de Guilbert la cimitiru.

D-ra Legai, prin mijlocirea lui
Paulu Desolme, reușise a scăpa și fu-
gise la Avignon.

LIV.

Cu totu puterica energie a carac-
teriul seu, d. de Guilbert, levită in
totu ce avea mai scumpu, femeia și
fiul seu, cădu într'un felu de amor-
telă care, unu momentu, inspiră te-
mero pentru facultățile sele mintali.

Si lucru straniu, astă impoverare nu
fu la dinsul imediata cumu se întâmplă

grele si ardetorie

și combinări, pe cătă ele se potu face, daru nu potu sci sicur ce furtune se voru pute rădica și n'cotor le va impinge acele furtune. Pe cătă daru putem și noi presupune — afară negreșită din evenimentele, din furtunile ce se potu rădica — credem că Rusia nu va pute acorda în sinceritate nici chiar Polonia de la 1815 și credem pri urmăr că dacă Poloni voru mai pute prelungi lupta, resbelul devine neaperat. Însuși Comitele Russell a disu în camera Lordilor.

„Trebuie se convinu că suntu multe „simptome defavorabile. Numirea unui „omu ca generarul Murawieff și imboldurile, incuragiările ce se facă sătiilor „spre a măcelări și jăui pe proprietari „n'areă că Imperatul și consiliarii „sei aru avè intențion libercl. Daru „credu că era datoria nostra a face a „cole proponerii.“

Si dacă ministrul englez declară în camera Lordilor că nu crede în intenționile liberali ale Imperatului Rusiei; dacă elu declară oficial în cameră că imperatul și consiliarii lui „lăpingu pe sătiilor a măcelări și jăui pe proprietari“ ce mai potu crede și spera Poloni, și chiar Români, de la imperatul Rusielor, de la consiliarii sei și de la aginții sei direpti și indirepti? Poporul Român scie, elu a vequu și a suferit; și cel dintre noi cari n'au vequu și nu vedu, nu voru mai vedu, căci au avut și au ochii înveliți de panglicele Rusiei.

Daru ce va face Austria? Aceasta este mai anevoia de sciutu s'aci întrămăi multă în dominiul presuperelor. Negreșită că Austria intrându cu Francia și cu Englitera într'un resbelu contra Rusiei, și într'un resbelu pentru reînvinuarea unei națiuni eroice ca Polonia, ea căştigă puteri mari, se restaură, se renoiese, și redevine uă putere mare și poporă, Ministrii apătuaii ai Austriei s'ară că suntu în stare a n'elege politica cea mare. Daru nu putem se uită că acesti ministrii suntu și ei împedicați, 1. de sistema ce a dominu pîn'acum în Austria: Alu 2-le, de poziționea cea critică în care se află Austria în privința Ungariei, a Italiei și a slavilor de medă-di. Si nu are ea ore a se teme că Rusia va sci se profite d'acea poziționie critică a Austriei și că se va sili a pune focă mililor de silir și de pucișă? Este ore anevoia de n'eleșu că guvernul italiano scie că Austria intrându într-un resbelu în favoarea Poloniei se rădică forte și redevine puterică? Si sciindu acesta nu este naturale se profite de interesele Rusiei, spre a aprinde focul supătronul imperiului austriac? Si d'aci nu suntem fresco condusi a ne'ntreba care este politica noastră, cari suntu alianțele noastre, ce dămu și cui dămu și'n schimbul căroru servitie? Si căndu ne facem a căstă intrebare, nu suntem siliți se ne aducem aminte cu durere și cu mare spaimă, că de patru ani, guvernul a cheltuit miliōne pe zidiri și pe uniforme și că ostirea, regulată și neregulată, este fără arme? Ca de patru ani, Guvernul este despărțit de națiune, și intradițion și în spiritu, și n'a datu satisfacere nici u-

nul interesu nici morale nici materiale? Că financiele suntu în desordine și n'locu d'a ne organiza conformu spiritului naționale și prin națiune ne desmădulău, si nu vedem alte acte de la guvernul națiunii de cătă memoriori adressate necontentu la străini, și în privința unirii și în privința averilor naționali, introducind astă-felul noii înșine pe străini în trebile noastre, ca se pote intra apoi ori căndu le va veni bine și n'căminele noastre. Că pactul nostru fundamental este călcătă cea-a ce este uă nouă ușă deschisă străinului, și că chiar cea-a ce unit numescu neutralitate o pastrău dându Turciele armate venite din Italia, daru lăsându se trăcă armate venite din Rusia pentru Slavi de peste Dunăre, gonindu se Poloni din România de peste Milcovă, împușcându-i chiar căndu se ducu în contra Rusiei, daru priimindu cu onore pe generalul Tur, tocmăi pe când foiele străine vorbiau că elu ar fi lăsându cu Rusia în contra intereselor noastre. Aceasta este în scurtu situația qilei, astăfel precum o vedem nol astă-di. Si dacă nu ne înșelăm, este lesne pentru ori cine a vedea la ce peire sicură ne conduce uă asemenea satre de lucruri.

Lupta cu Poloni.

Se mai dicem căteva cuvinte prin cari se protestău înaintea opinioni Europei, și mai cu seamă înaintea Franciei, în contra purtării nesocotite a guvernului cu Poloni, pe cari apătorii acestui guvern i-aumunitu futr'uă fōie publică bandiți.

Mai înainte însă, vomu face căteva observații.

În mijlocul simpatiilor generali ale Europei pentru Polonia, cum ore n'a înțelesu guvernul nostru că tōte înlesnirile ce aru fi facută Polonilor d'a trece în patria loru aru fi fostu bine veđute în Europa de opinie publică, atătă de pronuntate în contra Rusiei?

Cumu guvernul n'a pututu prevedea lovitura de mōre ce-și va da înaintea Europei care-lu va desaproba cu asprime pentru purtarea sa cu Poloni, pe cari în locu de a'i ajuta, și chiar pe suptu mānă și menajandu-se în apariția neutralitatea terei, i-a lăsatu se intre în tēră, și apoi i-a isbitu, i-a urmarită în care spre a'i ajunge mai iute, i-a prinsu, și le alustu armele?

Cine a datu ordini soldaților romani d'a trage în Poloni? Cine a stăruit pe trupa se da aceste ordini? Datule-a ore singură generalul Florescu fără scirea colegilor sei, a întregel puteri executive? Este acesta cu putință? Ar mal sta atunci generalul Florescu unu minutu fără a fi datu în judecată?

Smintirea sea, mai ănișu furiösă și continuă, apoi mai puconă tare și intermitente în esecesele sele, luase în fine unu caracteriu mai dulce, și se transformase într'un felu de idiotismu inofensivu care lăsa se scape ici coleau din timpu în timpu căte-va rađe de luciditate. Orl cătă de rare și slabă erau la d-na de Guilbert, astă fragmente de rațione erau totu-și ore cumu uă pornire, seu mai bine unu semnă de intorcere la inteligenția. Medicul a gura bine și credea că uă emoțione, uă bucurie neprevedută, vrău sensație în fine ar pute aduce uă reacțione și reda d'uă dată bolnavel mintea sea. Acesta se mal veșuse în casuri analoge, și totul, după părerea loru, prejicea c'asă va fi și cu dinsa.

Ori cătă de mică fusese astă speranță, ea rededese d-lui de Guilbert, nu cutedămău a dice fericirea, — ea nu mal era cu putință pentru dinsul, — daru uă vîță mai de suferită, mai puconă turburată. Caracteriul seu se-veru, ore cumu trufosu chiaru, înainte d'acătă nefericire, perduse d'uă

dată tōta rigiditatea sea și luase uă flesibilitate care, fără împucină demnitatea, dau spirituali sele fisionomie uă expresiune de bunetate încăntătoare.

Si, lucru straniu, astă magistratul gravu, tipu alu datoriei nestramătute, astă jude integră care înainte nu cu-noscea în lume de cătă unu domnū: Legea, — căci d. de Guilbert, omu de conociția înainte de tōte, n'ar fi aplicat uă pedepsu, deși inscrisă în legă, pînă ce mai ănișu nu era sicură o'aplică pe dreptu; — ei bine, astă omu cunoscă acumu ceva superioriū legil, și ceva superioriū justiției, — bine-vîntia.

Era ore causa că nesoe novatori cutedători aruncă la acoa epochă din înăltimăea capitalii uă seminția nouă de ideie generose pe pămîntul garminatoriu alu Francei, și că esalarea florilor suave ce făcea ca se rezără mergete în depărtare a lecondă și p'altele?... Nu este îndoială că și acesta contribuia; căci, în Francia, mai alesu, unde terimul pare creatu inadinsu spre a le cultiva, ideile nu se perdu,

Timpul ne va lumina despre tōte. Acumă, se cercetău nefericitul conflictu despre care vorbim din punctu vedere politică.

Națiunea numită de tōta Europa, națiunea martiră, pentru lungele sale suferințe, națiunea care a destepătă în tōte terele civilisate cele mai căldurose simpatie pentru liberarea sa, națiunea în a cării favore trei Puteri mari s'au unită a cere de la Rusia reconstituirea sa în Statu independente, Polonia care luptă desperată cu puternica Rusia, avu durerea se vădă că săngele atătă de prețiosu alu fiilor sei, care era versatū numal de Risi, a fostu acumu versatū și de Români!

Nefericită Poloni!

Dupe atătă ani îndelungați, cea d'anteiu luptă a bravilor nostri soldați romani, este bine, este dreptu, este politică și în contra unei națiuni ce combată pe apătorii sei cari au fostu atătă timpu și apătorii nostri? Stégul României pe care trecutul a însemnată atătă biruințe strelucite, este în interesul politicu alu națiunii se fie desfășurată din nouă pe cămpul de bătăie ca se destope vechia vitejia, nu în contra unui inimic cotropitoru, ci în contra unui popor care se luptă cu cele mai mari sacrifice pentru naționalitatea sa? Baioneta română, căci pusei nu au bravii nostri soldați, este înțeleptu, este omenescu, este mai cu séma folositoriu pentru educaționea poporului s'a armatei, a se întrebuintă pentru înțilia oră spre a fi împlătită în peputul unor martiri cari alergă din tōta lumea se versă săngele loru pentru libertatea patriei apăsată și crucificate de străin?

Nefericită români!

Nu este vorba aci de onorea armatei Române; căci cari o pună în cestiu dău semn de îndoință. Aci nu este în joc armata, ci politica guvernului, și d'acea-s susținutu este sfisiată de durezere, ochii nostri suntu plini de lacrimi pentru săngele care s'a versatū, pentru români nevinovați cari au căduțu, pentru Polonii nefericiți cari au murit, căndu pentru noi, și mai cu séma pentru dinșii, fiă-ce mortu este uă perdere mare s'uă jale adincă pentru patria care'l chiamă pe el astă-di, precumă ne va chiama măne pre noi, se vie din tōte părțile, și cu ori ce prețiu, spre a'l aduce unu susținută, uă înimă, unu braci.

Ce va dice Polonia, ce va dice Europa, ce voru Francia și Englitera, cari au versatū săngele loru pentru noi, ce voru dice toți amioi și apără-

Nimicu nu te face a ușura sufrirea altoru-a de cătă căndu suferi insu-ți.

Din astă momentu d. de Guilbert, ca jude, fu fōte indulginte și nu scăpă nici uă ocasiune d'a apsolve pe accusatul a căruj culpabilitate nu era matematică demonstrată.

Că omu, elj deschise măna carității, — nu acelui carității meschină ce se numescu mănu, pe care ore cari secte o practică cu scomotu mare, caritate vanitosă, plină de fălire, stérpă și dinainte ucisă, pentru că rănescere pe celu ce o primesc și injosesc pe celu ce o face; — daru caritatea dulce, fără soomotu, frătescă, care rădică pe nefericitul ce e aprópe a cădă fără a-lu umili, precumă roua bine-făcătoriă rădică, véra, flórea ce se inclină și e aprópe a se vestești.

P'acesta, — singura care este uă virtute, — o practica d. de Guilbert cu cea mai escisă delicateță. Fericită căndu putea a o ascunde aceloru-a pe cari-i obliga, precumă amu veșută cu Paulu Desolme.

torii înviuării naționalităților apăsaté?

A fostu acestu conflictu uă fatalitate, unu jocu tristu alu întimplării, uă isbire neprevedută?

A fostu pămîntul României căcatu s'amenzină d'o putere, d'unu rigatul său măcaru unu domniată constituitu, d'unu inimicu care venia se'l cotropescă cu sabia și cu focu?

A fostu guvernul nostru insultat ca s'ajungă a face uă cestiu de onore naționale?

Ce cuvinte serișe, ce interese mari au silitu pe guvernă a lăsa mișca colona polonă se intre s'apoia a da ordină bravilor soldați romani se îbescă p'acei eroi și martiri cari rătăcescă peste totu pămîntul pentru redobindirea patriei?

Aveamă ore, ca Prusia, vre unu tratat secretu de alianță cu Rusia ca s'o aperămă de loviturile Polonilor pe cari ea ii împusă, și spinzură, și ucide?

Cestiu este fōte gravă, situatiunea în care guvernul ne a pusă în facia Europei prin acestu conflictu este fōte critică.

Datoria noastră de Români liberi și de amici devotați causei emancipării naționalităților, și adeveratul simțimentu de onore și de demnitate a națiunii române, ne obligă se protestăm cu energie în contra politicei urmate de guvernă cu Poloni, cari au pusă piciorul pe pămîntul liberu al României spre a merge s'ajute patriilor, ale cării lupte eroice au destepătat admirațione și simpatie Euro-pei întregi.

Istoria Poloniei este drama cea mai sfisietoriă. În tōta istoria omenirii, nu este națiune care se fi îndurată mai multă suferință, se fi săcută mai mari sacrificii, se fi numerată mai multe victime. Averile confiscate, limba și semnele naționali gonește, femeiele căindu suptu knutul kosacului, bătrâni perindu în temnițe, bărbății stîngindu-se în esiliu, copii luati cu sila ca soldați spre a muri la Caucas, tōte torturile întrebuintă, tōte supliile executate, tōte prigonirile puse în lucrare. Temnițele umede, ghîțurile Siberiei, munții și cîmpurile Caucasului suntu tōte semenate cu șosele nefericitoru Poloni.

Daru tōte aceste crudiile ale bar-

bariei moscovite n'au împucină eroismul Poloniei, n'au obositu curagiul său, n'au stinsu patriotismul său. Cătă apăsarea era mai sugrumătoriă cu atătă ura în contra tiranul era mai mare, cu atătă setea de resbunare era mai aprinsă.

Ori unde și ori căndu era unu resbelu în contra Rusiei, Poloni alerga din totu locul se se lupte în contra apăsatorilor patriei loru.

Acumă căte-va luni, dupe acea sublimă și eroică împotrivire pasivă unică în istoria omenirii, căndu pe turile fiilor Poloniei desarmați era puse înaintea baionetelor moscovite, căndu toți îmbrăcați în doliu merge se se rōge în biserice unde casaci întrau cu cail loru și ischiau și ucideau femeie și copii, Poloni se resculari deserați, otârși a muri toși ca eroi și martiri.

Această luptă uriașă în contra unei puteri colosali, și tōte crudimile neaudite ale Rusilor, au făcutu se se ridice în tōte statele Europei uă voce generale și simpatie în favoarea libertății Poloniei. În tōte camerele, coi mai streluciți oratori au stigmatizat crudimile și violențele guvernului rusu, au descrisă tōte lungele dureri și suferințe ale națiunii martire, s'au îndemnată pe tōte guvernelor lumii civilisate se ajute, în interesul omenirii, acela națiune atătă de eroică și nefericită.

Tōte poporele și tōte guvernele s'au pronunțată în favoarea Poloniei și au facutu cele mai sincere urări pentru deplina sa liberare. Francia, Englitera și Austria s'au unită spre a cete de la Rusia reconstituirea naționalității polone. În tōte terele s'au deschisă suscripționi spre a-i înlesni mijloacele de aperare. Tōte organele publice din statele libere vorbești cu respectu, cu admirare, cu entuziasmul despre eroismul fără exemplu alu marilor Poloni, și ceru cu energie întrovenirea armată a Europei în ajutorul loru. Toți Poloni, tineri și bătrâni, copii și chiaru femei, alergă din tōte terele prin Turcia, prin Austria și chiaru prin Prusia pe cămpul de bătăie unde tōta tinerimea polonă, tōta flórea nobilă, tōta inteligență, de tōte clasile, de tōte vărstele, a căduțu și cade necontentu, ucisă în luptă, împușcată, spânjurată, măcelărită cu uă crudime, cu uă barbarie care revoltă pe omenii cei mai

mări într'unu modu simptibil. Nimic din ce putes grăbi vindecarea sea nu fu neglesu. Laura prevenia tōte dorințele sele, se supunea la tōte capriile sele, mergea înaintea tuturor fantasielor sele. Însărcinată a distribui afară ajutorie celoru nefericiți, ca îndeplină astă misiune, dulce animel sele, cu atătă tactu cătă și inteligență, și totu de una, căndu se întorce de la cursile sele caritabilă, mamă-se și multamă prin uă dulce măngăiere.

D. de Guilbert, asemenea, părea a fi uitatu suvenirea durerosă ce-lu urmărește atătă timpu, căndu încăzătoriște copila venia, surdindu, a-l oferi frontea său facia ca s'o sărute.

Aprópe de Florie revenise Laura în mijlocul alorū sel. Preșinția sea produse așa de fericiose efecte în cîstă de la începutul lui Maiu, d-na de Guilbert, care mai multă d'upu anu nu eșise din cameră, eșa acumă în făcări, și rădimată de braciul fie-sel. Astă-felu era existență, nu cutedămău a dice fericită, daru aprópe liniștită a familiei președintelui, căndu introducerea lui Paulu Desolme veni al sfărâmă liniscea ce părea a renasce. (Urmare pe măne.) Clément Renoux.

